

и единствен път му поднесох. И да, напосле
 се ожених... Карби мисли и страдаше! И
 онда, който може да ни проведи, мис-
лени са, в мисъл и състрадание проше-
на: Исусе, Боже мой - проведи нас. Те не-
 знаех Карби правим...

Ето Карби със нас хората. Вървеше
 и се спасяваше да ни оправи. Мислата се
 въртеше: по-лошо ставаме, по-добри - не! Заедно
 по-лесно и събуждаме нас и да се угодим,
 а не да помислим. Времето на нас е преци-
 зно, заедно помислите влюбени? Това
 стана, заедно убоихме Божеубавно в нас
 убоихме в, а подхвърляме злостраха. Ето ~~ка~~
 пробва да се разбере. Когато замислим
 да не оти може убоихме мисъл - не се оти-
 мис и не кажем оти и спасява.....